

Zpráva o šetření postupu Městského úřadu Nový Bydžov a Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ve věci řízení o nařízení odstranění stavby na pozemku parc. č. Z v k. ú. Y

Na veřejného ochránce práv se podnětem obrátil pan A., bytem xxx (dále „stěžovatel“), který nesouhlasil s dosavadním postupem odboru výstavby a životního prostředí Městského úřadu Nový Bydžov (dále „stavební úřad“) a odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále „krajský úřad“) v řízení o nařízení odstranění nepovolené stavby na pozemku parc. č. Z v k. ú. Y.¹ Namítal, že stavební úřad a i krajský úřad (dále také jako „příslušné úřady“) odmítají zjišťovat vlastníka nepovolené stavby, že neprovádějí důkazy, které navrhuje, a že krajský úřad naznačuje, že by povinnost odstranění stavby mohla být uložena i stěžovateli, ačkoli vlastníkem stavby není.

A. Shrnutí závěrů

Dospěl jsem k závěru, že stavební úřad nepostupoval správně, když přerušil řízení o nařízení odstranění stavby a vyzval stěžovatele, jeho manželku a obec k tomu, aby se obrátili na civilní soud ohledně vyjasnění otázky vlastnictví k nepovolené stavbě, protože tomu neodpovídaly okolnosti projednávané věci. Krajský úřad pochybil, když nesprávný postup stavebního úřadu nenapravil.

B. Skutková zjištění

Stěžovatel a jeho manželka mají ve společném jmění manželů část pozemku parc. č. Z (podíl ½). Druhým spoluvlastníkem pozemku (podíl ½) je obec X. Na daném pozemku se nachází stavba.

Stěžovatel se obrátil na stavební úřad s podnětem,² ve kterém uvedl: „Na pozemku parc. č. Z v KÚ Y se nachází stavba, kterou postavil spolek B. bez stavebního povolení na cizím pozemku.“

Stavební úřad zaslal stěžovateli, jeho manželce a obci Králíky oznámení³ o zahájení řízení o nařízení odstranění stavby.

Spoluvlastníci pozemku se v průběhu řízení vyjádřili, že nejsou vlastníky nepovolené stavby. Stěžovatel informoval stavební úřad, že vlastníkem stavby je Spolek B. (dále také „spolek“). Jeho předseda pan C. se do protokolu dne 7. 6. 2019 vyjádřil tak, že spolek není vlastníkem nepovolené stavby. Ze spisové dokumentace není zřejmé, na základě jakého dokumentu či komunikace se předseda spolku na stavební úřad dostavil. V dokumentu

1 Katastrální území již nebudu dále uvádět.

2 Ze dne 25. 11. 2018.

3 Č. j. NB-V/3861/2019/Paj, ze dne 18. 2. 2019.

„Předání spisu“⁴ ze dne 10. 9. 2021 je pouze uvedeno, že stavební úřad požádal předsedu představenstva, aby se k vlastnictví vyjádřil.

Stavební úřad v roce 2019 přerušil řízení do doby určení vlastníka stavby.⁵ Na základě podnětu k opatření proti nečinnosti a objasňovacího dopisu ochránce (sp. zn. 3071/2021/VOP/MPO), které stěžovatel zaslal na krajský úřad, vydal krajský úřad příkaz⁶ ke zjednání nápravy, aby stavební úřad v řízení pokračoval.

Následně stavební úřad vydal další **usnesení**,⁷ kterým řízení opětovně přerušil za účelem vyjasnění předběžné otázky vlastnictví k nepovolené stavbě a vyzval účastníky, aby podali žádost o zahájení řízení o předběžné otázce ve věci určení vlastnictví předmětné stavby k příslušnému orgánu veřejné moci – občanskoprávnímu soudu. K tomu stanovil lhůtu do 31. 1. 2022.

Proti usnesení stavebního úřadu se stěžovatel a jeho manželka **odvolali**. V odvolání navrhovali za účelem objasnění vlastnictví nepovolené stavby vyslechnout osobu, která jim pozemek prodala, a poukazovali na to, že úřad neřeší užívání stavby, včetně toho, jak je do stavby dodávána elektřina. Uváděli, že klíče od stavby jsou v držbě spolku.

Krajský úřad usnesení stavebního úřadu potvrdil⁸ a výrok změnil tak, že se řízení přerušuje do 31. 5. 2022.

Krajský úřad v rozhodnutí ze dne 4. 3. 2022 vyjádřil názor, že „*v daném případě není na místě, aby stavební úřad stanovil povinnému, jemuž může být v řízení uložena povinnost odstranit stavbu, opatrovníka, když jsou známy následující skutečnosti*“.

Podle příslušných úřadů se nepovolená stavba na předmětném pozemku nacházela minimálně už v roce 1999.

Krajský úřad poukázal zejména na to, že spoluvlastníci pozemku nabyli předmětný pozemek až poté, co nabyl účinnosti zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a na to, že jim byl stav předmětného pozemku znám. Krajský úřad k tomu citoval z komentářové literatury premisu, že to, co je součástí pozemku (např. rodinný dům), sdílí s pozemkem jeho právní osud, aniž by to muselo být výslovně uvedeno v právním jednání, jímž se s pozemkem disponuje.

Krajský úřad uvedl, že na ortofotomapě z roku 2010 je patrná i stavba sila, která je typickou stavbou pro rybníkářství. Na základě toho nelze podle názoru krajského úřadu jednoznačně vyloučit vztah dané stavby k činnosti Spolku B.

Krajský úřad dospěl k závěru, že otázka vlastnictví dané stavby se týká pouze tří známých subjektů – stávajících vlastníků předmětného pozemku a popřípadě Spolku B., který stavbu

4 NB-V/17849/2021/Paj.

5 Usnesení čj. NB-V/10567/2019/Paj, ze dne 14. 5. 2019.

6 Č. j. KUKHK-29666/UP/2021/Pes.

7 Č. j. NB-V/19630/2021/Paj, ze dne 7. 10. 2021.

8 Rozhodnutí č. j. KUKHK-39769/UP/2021 (Pes), ze dne 4. 3. 2022.

užíval ke své činnosti. V té souvislosti krajský úřad vyjádřil názor, že se nejedná o subjekty neznámého pobytu.

Krajský úřad odkázal na stanovisko ombudsmana sp. zn. 6052/2016/VOP/SN a v něm uvedenou pasáž o aplikaci § 114 odst. 3 stavebního zákona.⁹ V té souvislosti také uvedl, že pokud ve stanovené lhůtě nedojde mezi účastníky k dohodě, učiní si o dané věci stavební úřad sám úsudek a rozhodne. Krajský úřad konstatoval, že stavební úřad postupoval správně, když přerušil řízení o nařízení odstranění stavby podle § 64 odst. 1 písm. c) bod 2. ve spojení s § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu a vyzval účastníky, aby podali žádost o zahájení řízení o předběžné otázce ve věci určení vlastnictví předmětné stavby u občanskoprávního soudu.

C. Právní hodnocení

Zákon o veřejném ochránci práv mi ukládá povinnost působit k ochraně osob před jednáním úřadů a dalších institucí uvedených v tomto zákoně, pokud je v rozporu s právem, neodpovídá principům demokratického právního státu a dobré správy, jakož i před jejich nečinností, a tím přispívat k ochraně práv a svobod. V této části zprávy o šetření proto zhodnotím postup příslušných úřadů v dané věci z hlediska dodržení právních předpisů a principů dobré správy.

Rád bych předeslal, že do **celé záležitosti se promítají spory vyplývající z mezilidských vztahů**, které byly přeneseny do roviny veřejného práva. Řešení neshod zúčastněných stran, mezi nimiž není možná dohoda, je obecně velmi obtížné a nalezení kompromisního výsledku, se kterým by byly spokojeny všechny strany, je mnohdy nemožné. Je zřejmé, že **řešení takových sporů představuje pro správní orgány zvýšenou administrativní zátěž**. V případech, kdy povinná osoba není známa, nebo existují pochybnosti o jejich platebních možnostech, se správní orgány vystavují rovněž riziku zajistit následně finanční prostředky pro řádný výkon rozhodnutí. **Ani v takových případech však není možné, aby správní orgány rezignovaly na plnění úkolů, které jim právní předpisy svěřují.**

Zároveň bych chtěl také uvést, že jsem si velmi dobře vědom toho, že **situace, která je předmětem sporu (stavba na cizím pozemku), je řešitelná také v rovině občanskoprávní**

⁹ Str. 9 rozhodnutí krajského úřadu ze dne 4. 3. 2022: *Krajský úřad považuje za nutné uvést, že odkaz odvolatelů na stanovisko ombudsmana ohledně staveb neznámého vlastníka je vytržen z kontextu bez znalosti širších právních souvislostí. V tomto bodě odkazuje odvolací správní orgán rovněž na stanovisko ombudsmana spis. zn. 6052/2016/VOP/SN, ve kterém JUDr. Stanislav Křeček uvádí: „Ustanovení §114 odst. 3 stavebního zákona stanoví, že námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv. Protože stavební zákon je speciálním právním předpisem oproti správnímu řádu jako právnímu předpisu obecnému, má stavební úřad v případě, že nedojde mezi účastníky řízení k dohodě v otázce majetkoprávní povahy, možnost postupovat ve věci podle § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu, v žádném případě však podle § 57 odst. 3 téhož zákona (učiní si o námitce sám úsudek atd.). V takovém případě, kdy je vznesena námitka vlastnického typu a nedojde v ní k dohodě, stavební úřad odkáže namítajícího účastníka na jiný orgán veřejné moci, v tomto případě na civilní soud. Souběžně řízení přeruší podle § 64 odst. 3 písm. c) bod 2 správního řádu [když učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b) téhož zákona]. V takovém případě nelze přerušit řízení dle § 64 odst. 1 písm. c) bod 3 správního řádu, tj. v návaznosti na § 57 odst. 4 správního řádu...“*

před civilními soudy. Tím však není vyloučena pravomoc a zároveň povinnost stavebního úřadu zabývat se nepovolenou stavbou.

Musím rovněž zmínit, že mi nepřísluší rozhodovat o vlastnickém právu. Vlastnictví je institutem soukromého práva. O sporech vznikajících v oblasti soukromého práva rozhodují civilní soudy.

Stále častěji ale dochází k pronikání institutů soukromého práva do předpisů práva veřejného a opačně. Oddělit soukromé právo od práva veřejného, které je zpravidla spojeno s postupy a činnostmi správních orgánů, zcela nelze. **Správní orgány se tak při svém rozhodování mnohdy nevyhnou otázkám, které se týkají práva soukromého.** S těmito otázkami se musí v rámci postupů či řízení, která vedou, vypořádat v souladu s právními předpisy, kterými jsou vázány. Protože je v mé kompetenci podle zákona o veřejném ochránci práv zabývat se postupem správních orgánů, nemohu se institutu vlastnictví zcela vyhnout ani já, jestliže se jím byly nuceny zabývat správní orgány při své činnosti (v limitech a prostřednictvím postupů dle jejich věcné příslušnosti).

C.1 Právní východiska

Pro posouzení předestřené záležitosti považuji za podstatná následující ustanovení právních předpisů.

Aby mohl správní orgán vykonávat svoji činnost řádně a v souladu s právními předpisy, musí zjišťovat **skutkový stav** tak, aby o něm nepanovaly důvodné pochybnosti.¹⁰

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán při své činnosti dbá mj. na to, **aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu.**

Stavební zákon stanoví, že stavební úřad **nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi** stavby provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, jestliže nedojde k jejímu dodatečnému povolení.¹¹ **V takovém případě již není na úvaze stavebního úřadu, jestli nepovolenou stavbu nařídí odstranit, či nikoliv. Stavební úřad má povinnost nepovolenou stavbu naříditi odstranit, jestliže nedojde k jejímu dodatečnému povolení.**

Podle § 129 odst. 10 stavebního zákona jsou **účastníky řízení** o nařízení odstranění stavby povinný, osoby, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům, na kterých je odstraňovaná stavba umístěna nebo stavbám na nich, jakož i osoby, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich, a tato práva mohou být odstraňováním stavby přímo dotčena.

Správní orgán ustanovuje **opatrovníka** mj. osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo osobám, které nejsou známy.¹²

¹⁰ § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹ § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹² § 32 odst. 2 písm. d) a e) správního řádu.

Podle § 57 odst. 1 písm. b) a c) správního řádu jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, kterou nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

Podle § 114 odst. 3 stavebního zákona nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv.

C.2 Hodnocení věci

Stavební úřad musí nepovolenou stavbu naříditi odstranit, jestliže nedojde k jejímu dodatečnému povolení. Povinným k odstranění stavby je vlastník nebo s jeho souhlasem stavebník nepovolené stavby. S ohledem na uplatněné námítky stěžovatele je **v šetřené záležitosti stěžejní posouzení, jak příslušné úřady nahlíží na osobu povinnou a jak v té souvislosti v řízení postupují.**

Stavební úřad si musí v rámci zákonného ustanovení § 129 odst. 10 stavebního zákona vymezujícího okruh účastníků řízení učinit úsudek mj. o tom, kdo je povinný. Ve vazbě na § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je povinným vlastník nebo s jeho souhlasem stavebník nepovolené stavby. Je přitom úkolem stavebního úřadu v řízení vždy náležitě prověřovat okruh účastníků řízení a jednat jako s účastníkem s tím, komu takové postavení svědčí.¹³ Stavební úřad si tedy musí ujasňovat po celou dobu řízení, kdo je účastníkem řízení. Okruh účastníků se může měnit zejména v závislosti na shromážděných podkladech pro rozhodnutí ve věci. V souvislosti s tím musí stavební úřad dbát také na to, aby osoba, která je účastníkem, byla vyrozuměna o zahájení řízení a aby byla s jeho dosavadním průběhem také náležitě seznámena. **Jestliže stavební úřad nemůže na základě shromážděných materiálů žádnou osobu za povinného označit, nezbývá, než považovat takovou osobu za neznámou a stavební úřad jí musí v řízení ustanovit opatrovníka.**

Odpovědnost za zjištění skutkového stavu nevyvolávajícího důvodné pochybnosti v řízení o nařízení odstranění stavby leží na bedrech stavebního úřadu, neboť se jedná o řízení ex offio, ve kterém důkazy vyhledává a shromažďuje stavební úřad. Jedná se tedy o odlišnou situaci oproti řízení o dodatečném povolení stavby, kde je zájmem účastníka přednést ve svůj prospěch všechny potřebné podklady a důkazní prostředky, a neučiní-li tak, svoje právo ztrácí. Jsem si vědom toho, že zjišťování skutkového stavu může být pro stavební úřad značnou administrativní zátěží, ale nejedná se o relevantní důvod pro to, aby stavební úřad mohl od zjištění skutkového stavu nevyvolávajícího důvodné pochybnosti upustit. Jen pro doplnění si dovoluji uvést, že stavební úřad může za účelem zjištění skutkového stavu zvážit i využití institutu vysvětlení podle § 137 správního řádu, součinnosti vlastníků technické infrastruktury podle § 161 odst. 2 stavebního zákona nebo stavebního dozoru (i mimo běžnou pracovní dobu stavebního úřadu, kdy lze spíše očekávat užívání nepovolené stavby).

13 Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2011, č. j. 5 As 24/2010–97, dostupný na www.nssoud.cz

Nelze vyloučit, že osoba, se kterou stavební úřad jedná jako s povinným v řízení o nařízení odstranění stavby, namítne, že není povinnou osobou, resp. vlastníkem stavby. Tuto námitku bude muset stavební úřad vyhodnotit na základě podkladů, které v dané věci shromáždil. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu by mohl stavební úřad řízení rovněž přerušit, pokud by se povinný obrátil na soud.

Ve vazbě na výše uvedené si tedy dovolím zhodnotit dosavadní postup příslušných úřadů v šetřené věci.

Vyrozuměl jsem, že doposud příslušné úřady přímo žádnou osobu (ať již fyzickou či právnickou) za povinného neoznačily. Krajský úřad však v rozhodnutí ze dne 4. 3. 2022 dospěl k závěru, že se otázka vlastnictví dané stavby týká pouze tří známých subjektů. Odkázal na stanovisko ombudsmana sp. zn. 6052/2016/VOP/SN a v něm uvedenou pasáž o aplikaci § 114 odst. 3 stavebního zákona. V té souvislosti také uvedl, že pokud ve stanovené lhůtě nedojde mezi účastníky k dohodě, učiní si o dané věci stavební úřad sám úsudek a rozhodne. Krajský úřad konstatoval, že stavební úřad postupoval správně, když přerušil řízení o nařízení odstranění stavby podle § 64 odst. 1 písm. c) bod 2. ve spojení s § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu a vyzval účastníky, aby podali žádost o zahájení řízení o předběžné otázce ve věci určení vlastnictví předmětné stavby u občanskoprávního soudu.

Argumentaci krajského úřadu ustanovením § 114 odst. 3 stavebního zákona a zmiňovaným stanoviskem ombudsmana považuji za nepřijatelnou, neboť v řízení o nařízení odstranění stavby nelze dané ustanovení aplikovat. Podle daného ustanovení lze přiměřeně postupovat v řízení o dodatečném povolení stavby.¹⁴ To ale stavební úřad nevede, neboť nikdo žádost o dodatečné povolení stavby nepodal.

Přikláním se k tomu, že v řízení o odstranění stavby není aplikace § 57 správního řádu obecně vyloučena, ale v šetřeném případě mám za to, že dané ustanovení aplikovaly příslušné úřady nesprávně, neboť tomu neodpovídaly okolnosti věci. K tomu mě vedou následující důvody.

Domnívám se, že smyslem přerušení řízení a umožnění účastníkům řešit otázku vlastnictví k nepovolené stavbě by měla být ochrana jejich práv a s tím spojená možnost požádat o dodatečné povolení stavby. V daném případě by se tedy mělo jednat především o ochranu práv povinného. **V šetřené věci ale příslušné úřady žádnou osobu za povinného přímo neoznačily a mezi účastníky nepanuje spor o vlastnictví nepovolené stavby (v tom smyslu, že se žádný z nich k vlastnictví stavby nehlásí).** Jeví se tedy, že mezi dosavadními účastníky řízení neexistuje známá osoba, která by mohla usilovat o ochranu svých práv z titulu vlastnictví k nepovolené stavbě. Zvolený procesní postup se proto mívá účinkem.

Krajský úřad poukázal na to, že spoluvlastníci pozemku nabyli předmětný pozemek až poté, co nabyl účinnosti zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a na to, že jim byl stav předmětného pozemku znám, tedy, že o stavbě na pozemku věděli. Krajský úřad k tomu citoval z komentářové literatury premisu, že *to, co je součástí pozemku* (např. rodinný

¹⁴ § 129 odst. 2 stavebního zákona.

dům), sdílí s pozemkem jeho právní osud, aniž by to muselo být výslovně uvedeno v právním jednání, jímž se s pozemkem disponuje.

Lze se ztotožnit s tím, že to, co je součástí pozemku, sdílí podle zákona č. 89/2012 Sb. jeho právní osud. Podstatné ale je, jestliže má dojít k převodu stavby spolu s pozemkem, aby tato stavba již v době převodu vlastnického práva k pozemku byla součástí téhož pozemku. Pokud by příslušné úřady chtěly usuzovat na to, že spoluvlastníci předmětného pozemku jsou také spoluvlastníky nepovolené stavby, musely by mít podklady svědčící pro to, že nepovolená stavba byla součástí pozemku ještě před jeho převodem, tj. že podle § 3055 zákona č. 89/2012 Sb. byli předchozí spoluvlastníci pozemku totožní se spoluvlastníky nepovolené stavby. Jestliže stavební úřad takové podklady nemá k dispozici, může jen obtížně dospět k tomu, že spoluvlastníky nepovolené stavby, a tedy i povinnými, jsou na základě kupních smluv spoluvlastníci předmětného pozemku. Jestliže nelze na spoluvlastníky nahlížet jako na povinné, postup zvolený příslušnými úřady se májí účinkem.

Postup příslušných úřadů nepovažuji za správný i z následujícího důvodu. Ze shromážděných podkladů se jeví, že **jednomu ze subjektů**, Spolku B., u kterého krajský úřad v rozhodnutí označil, že by mu povinnost odstranění stavby bylo možné také uložit, protože nelze vyloučit vztah dané stavby s činností spolku, **stavební úřad zahájení řízení oficiálně neoznámil a nezaslal mu usnesení o přerušení řízení ze dne 7. 10. 2021. Spolek tak nedostal ani možnost obrátit se ve stanovené lhůtě na civilní soud.** Postup, který stavební úřad zvolil a který krajský úřad aproboval, se tedy podle mého názoru i v tomto směru májí účinkem.

Cestu, kterou stavební úřad zvolil, považuji za **nesprávnou i proto, že přenáší zjišťování a prokazování skutkového stavu na účastníky řízení, přestože úřad vede řízení ex officio.** Správní orgán má přitom podle § 6 odst. 2 správního řádu postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a aby dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. Podle posledních zjištění se žádný z účastníků řízení, kteří k tomu byli vyzváni, na civilní soud neobrátil, a stavební úřad se tak stejně nevyhne tomu, aby dál zjišťoval skutkový stav nevyvolávající důvodné pochybnosti, případně rozšířil okruh účastníků řízení, informoval je o dosavadním průběhu řízení a ve věci rozhodl.

Dovolím si tedy s ohledem na výše uvedené shrnout, že **postup, který stavební úřad zvolil a který krajský úřad aproboval, nepovažuji za souladný s právními předpisy, neboť to neodůvodňovaly okolnosti věci.**

D. Informace o dalším postupu

Městský úřad Nový Bydžov nepostupoval správně, když přerušil řízení a vyzval stěžovatele, jeho manželku a obec k tomu, aby se obrátili na civilní soud ohledně vyjasnění otázky vlastnictví k nepovolené stavbě, protože tomu neodpovídaly okolnosti projednávané věci. Krajský úřad pochybil, když nesprávný postup stavebního úřadu nenapravil.

Zprávu zasílám starostovi města Nový Bydžov a řediteli Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a podle § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv je žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřili ke zjištěným pochybením a informovali

mě o přijatých opatřeních k nápravě. Zpráva shrnuje mé dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

O svých zjištěních a závěrech informuji rovněž stěžovatele.

Brno 14. června 2022

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
veřejný ochránce práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)